

Nr 68.

Ankom till riksdagens kansli den 19 maj 1925 kl. 10 f. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till skogsvårdens befrämjande jämte i ämnet väckta motioner.

(1:a avd.)

Under punkt 128 i nionde huvudtiteln av årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att i avbidan på den proposition angående anslag till skogsvårdens befrämjande, som Kungl. Maj:t kunde komma att avlåta till riksdagen, för detta ändamål beräkna för budgetåret 1925—1926 ett belopp av 548,000 kronor.

I en till riksdagen den 13 mars 1925 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 182, har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att för budgetåret 1925—1926 anvisa

dels till skogsvårdens befrämjande för att av Kungl. Maj:t i mån av förefallande behov fördelas mellan vederbörande skogsvårdsstyrelser ett extra reservationsanslag av 548,000 kronor,

dels ock såsom bidrag till bestridande av kostnaderna under senare halvåret 1925 för en ifrågasatt sammanslutning mellan skogsvårdsstyrelserna — att utgå under villkor, att stadgarna för berörda sammanslutning upprättas enligt av departementschefen i statsrådsprotokollet förordade grunder samt varda av Kungl. Maj:t fastställda — ett extra reservationsanslag av 5,000 kronor.

Beträffande utredningen i ärendet tillåter sig utskottet hänvisa till berörda statsrådsprotokoll.

I detta sammanhang har utskottet till behandling förehaft följande inom riksdagen väckta, till utskottet hänvisade motioner, nämligen

Motioner.

1) nr 290 i första kammaren av herrar *Bergqvist* och *Asplund* likalydande med nr 444 i andra kammaren av herr *Nilsson* i Antnäs *m. fl.*, vari hemställts, att riksdagen ville bevilja ett till 135,000 kronor förhöjt anslag till täckande av skogsvårdsstyrelsens i Norrbottens län administrationskostnader för den tid, som avses beträffande det i Kungl. Maj:ts proposition nr 182 för ändamålet äskade anslaget;

2) nr 291 i första kammaren av herr *Gabrielsson m. fl.* likalydande med nr 443 i andra kammaren av herr *Brännström m. fl.*, vari hemställts, att riksdagen ville bevilja *dels* ett till 145,000 kronor förhöjt anslag till täckande av skogsvårdsstyrelsens i Västerbottens län administrationskostnader för tiden

1 oktober 1924—31 december 1925, dels ett anslag å 51,000 kronor till täckande av de utgifter, för vilka skogsvårdsstyrelsen övertagit betalningsansvaret från Västerbottens läns hushållningssällskaps skogsvårdsnämnd, dels ock ett anslag å 10,000 kronor att användas till den enskilda skogsvårdens befrämjande under år 1925, inom Västerbottens läns kustland.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för dessa framställningar, hänvisas till motionerna.

Kungl. Maj:ts förevarande proposition avser dels anvisande för budgetåret 1925—1926 av medel för uppehållande av samtliga skogsvårdsstyrelsernas verksamhet under år 1925 och beträffande skogsvårdsstyrelserna i Västerbottens och Norrbottens län därjämte för sista kvartalet 1924 dels ock beviljande av ett särskilt anslag såsom bidrag till bestridande av kostnaderna under senare halvåret 1925 för en ifrågasatt sammanslutning mellan skogsvårdsstyrelserna.

**Anslag till
skogsvårds-
styrelserna.**

Beträffande behovet av statsanslag för ifrågavarande ändamål under budgetåret 1925—1926 må till en början erinras, att enligt statsmakternas beslut 1924 skogsvårdslagen den 15 juni 1923 (nr 212) utsträckts att gälla i Västerbottens och Norrbottens läns kustland från och med den 1 januari 1925 samt att såsom en följd härav tvenne nya skogsvårdsstyrelser inrättats, en i Västerbottens och en i Norrbottens län, för utövande av uppsikt över lagens tillämpning i samma län. De nya skogsvårdsstyrelserna hava trätt i verksamhet den 1 oktober 1924.

I proposition nr 97 till 1924 års riksdag gjorde Kungl. Maj:t framställning om anvisande av medel för upprätthållande av de nya skogsvårdsstyrelsernas verksamhet under tiden 1 oktober 1924—31 december 1925.

I det yttrande till statsrådsprotokollet, som dåvarande departementschefen därvid avgav, beräknade han medelsbehovet under nyssangivna tid för skogsvårdsstyrelsen i Västerbottens län till 159,000 kronor varav för administrationskostnader 120,000 kronor, samt för skogsvårdsstyrelsen i Norrbottens län till 139,000 kronor, varav för administrationskostnader 100,000 kronor, eller för båda styrelserna till sammanlagt 298,000 kronor. Detta belopp borde enligt departementschefens mening ställas till förfogande genom motsvarande höjning av det anslag för skogsvårdens befrämjande, som komme att anvisas för budgetåret 1925—1926, därom framställning borde göras till 1925 års riksdag. Då emellertid medel å sistangivna anslag ej bleve disponibla förrän från och med den 1 juli 1925, tillstyrkte departementschefen, att de nya skogsvårdsstyrelserna berättigades att under första halvåret 1925 i mån av behov hos statskontoret utfå räntefria förskott av de skogsvårdsavgifter, som i början av 1925 komme att dit redovisas, samt att dessa förskott bestämdes till högst hälften av det belopp, vartill styrelsernas medelsbehov under 1925 samt sista kvartalet 1924 beräknats, eller skogsvårdsstyrelsen i

Västerbottens län med högst 79,500 kronor och skogsvårdsstyrelsen i Norrbottens län med högst 69,500 kronor, mot skyldighet att återbetala sålunda erhållna förskott genom motsvarande avdrag å de statsbidrag, som komme att tilldelas styrelserna för 1925 och sista kvartalet 1924.

I överensstämmelse med vad departementschefen sålunda tillstyrkt begärde Kungl. Maj:t i förenämnda proposition nr 97 riksdagens medgivande att disponera ifrågavarande skogsvårdsavgifter på nyssangivna sätt, och blev denna proposition enligt skrivelse den 27 maj 1924, nr 176, av riksdagen bifallen.

Anslaget till skogsvårdsstyrelserna, vilket är avsett att av Kungl. Maj:t efter behov fördelas mellan samtliga skogsvårdsstyrelser för tillgodoseende av dessas behov av medel såväl för täckande av rena administrationskostnader som ock för åtgärder i direkt skogsvårdande syfte, har i förevarande proposition upptagits till 548,000 kronor. Av statsrådsprotokollet inhämtas, att vid detta anslags beräkning, vilken i vad rör skogsvårdsstyrelserna i Västerbottens och Norrbottens län skett i överensstämmelse med departementschefens uttalande i ovanberörda proposition nr 97 till 1924 års riksdag, sistnämnda skogsvårdsstyrelsers ifrågavarande kostnader uppskattats till 159,000 kronor respektive 139,000 kronor samt att det erforderliga anslagsbeloppet alltså beräknats till sammanlagt 298,000 kronor. På övriga skogsvårdsstyrelser skulle sålunda komma sammanlagt 250,000 kronor eller 100,000 kronor mer än det nu utgående anslaget. Enligt sistberörda proposition hade administrationskostnaderna vidkommande skogsvårdsstyrelsen i Västerbottens län upptagits till 120,000 kronor, under det att motsvarande kostnader i fråga om skogsvårdsstyrelsen i Norrbottens län beräknats till 100,000 kronor.

I de i ämnet väckta motionerna, av vilka de av herrar Bergqvist och Asplund samt Nilsson i Antnäs väckta har avseende å Norrbottens läns skogsvårdsstyrelse och de av herr Gabrielsson m. fl. och herr Brännström m. fl. väckta avse Västerbottens län, framhålles, hurusom erfarenheten under den tid sistnämnda skogsvårdsstyrelser varit i verksamhet ådagalagt, att de sålunda i förevarande proposition uppskattade kostnaderna och de därefter beräknade anslagen torde komma att visa sig ej oväsentligt för låga. Särskilt påpeka motionärerna, att övergången till den nya skogsvårdslagen under skogsvårdsstyrelsernas första verksamhetsår föranledde både många och vittomfattande resor av vederbörande tjänstemän, ävensom att sammanträden måste hållas oftare än vad efter omorganisationens genomförande torde komma att erfordras.

Enligt i respektive motioner intagna, av vederbörande skogsvårdsstyrelser verkställda beräkningar skulle för bestridande av skogsvårdsstyrelsens i Västerbottens län administrationskostnader krävas ett till 145,000 kronor förhöjt belopp och för täckande av skogsvårdsstyrelsens i Norrbottens län motsvarande kostnader erfordras ett till 135,000 kronor förhöjt belopp. Härav skulle sålunda med andra ord påkallas en höjning med sammanlagt

60,000 kronor i anslaget till uppehållande av samtliga skogsvårdsstyrelser verksamhet. Därjämte har i fråga om Västerbottens läns skogsvårdsstyrelse ifrågasatts beviljande dels för täckande av utgifter, för vilka skogsvårdsstyrelsen övertagit betalningsansvaret från länets hushållningssällskaps skogsvårdsnämnd ett belopp av 51,000 kronor, dels ock för den enskilda skogsvårdens främjande inom länets kustland ett belopp av 10,000 kronor.

Utskottet.

Innan utskottet ingår på frågan om beloppet av det anslag, som för budgetåret 1925—1926 bör anvisas för upprätthållande av samtliga skogsvårdsstyrelser verksamhet, vill utskottet uttala, att utskottet i likhet med departementschefen funnit, att skogsvårdsstyrelsernas utgifter för den hos dem anställda personalen i vissa fall äro höga samt att en begränsning av dessa utgifter därför synes kunna ernås. Utskottet har också med tillfredsställelse av statsrådsprotokollet inhämtat, att inom jordbruksdepartementet en utredning i sådant syfte igångsatts och synes det vid sådant förhållande vara anledning förvänta, att resultatet av berörda utredning skall komma till uttryck i samband med kommande anslagsäskande.

Vad därefter vidkommer anslagsbeloppet för nästkommande budgetår hade det givetvis varit önskvärt om med prövning av den i motionerna upptagna frågan om förhöjda bidrag till skogsvårdsstyrelserna i Västerbottens och Norrbottens län kunnat anstå, tills någon ytterligare erfarenhet vunnits, som möjliggjort ett säkrare bedömande av de med dessas verksamhet förenade kostnader och kännedom hunnit vinnas om beloppet av inflytande skogsvårdsavgifter. I fråga om de i motionerna uppgivna skulder, för vilka vederbörande skogsvårdsstyrelser övertagit betalningsansvaret, kan utskottet icke heller biträda det i motionerna I: 291 och II: 443 framställda förslaget om anvisande för skogsvårdsstyrelsen i Västerbottens läns vidkommande av medel för täckande härav, då det lika litet för denna styrelse som för skogsvårdsstyrelsen i Norrbottens län torde böra möta några större svårigheter att antingen tillsvidare helt uppskjuta eller ock på lämplig tid fördela skuldernas likviderande i avvaktan på inflytande skogsvårdsavgifter, vilka utskottet anser böra få tagas i anspråk för täckande av ifrågavarande skulder. För bestridande däremot av styrelsernas administrationskostnader kräves givetvis omedelbar tillgång på erforderliga medel och det synes utskottet förklarligt, att dessa kostnader av i motionerna angivna olika anledningar under tiden för själva omorganisatiöns genomförande beräknas komma att uppgå till relativt höga belopp. Vid sådant förhållande och då de i propositionen beräknade beloppen särskilt i betraktande av att några skogsvårdsavgifter icke kunna komma dessa båda styrelser till godo förrän under 1926 synes utskottet väl knappt tillmätta, torde något högre belopp böra beräknas för Västerbottens och Norrbottens läns skogsvårdsstyrelser. Dock kan utskottet härvid icke gå så långt som motionärerna tänkt sig utan anser, att höjningen bör begränsas till sammanlagt 50,000 kronor. I anslutning härtill och då ut-

skottet av de utav departementschefen i statsrådsprotokollet anförda skäl övertygats om behovet av den med hänsyn till övriga skogsvårdsstyrelser förut angivna höjningen i nuvarande anslaget med 100,000 kronor vill utskottet tillstyrka, att för upprätthållande av samtliga skogsvårdsstyrelser verksamhet anvisas ett anslag av (548,000 + 50,000 =) 598,000 kronor. I fråga om den sålunda föreslagna höjningen å 50,000 kronor torde den omständigheten, att denna föranletts av de i ämnet väckta motionerna, och därför närmast har avseende å skogsvårdsstyrelserna i Västerbotten och Norrbottens län, icke böra utgöra hinder för Kungl. Maj:t att, därest behållning skulle uppkomma å dessa medel, därav utlämna bidrag jämväl till andra skogsvårdsstyrelser, som därav kunna vara i behov.

I samband med förevarande anslagsfråga har i propositionen jämväl upptagits spørsmålet om anordnande av ett centralorgan för skogsvårdsstyrelserna.

I statsrådsprotokollet har redogjorts för av norrländska skogsvårdskommittén och skogslagstiftningskommitténs på sin tid angivna förslag i ärendet ävensom för vad i propositionen nr 160 till 1923 års riksdag om ny förordning angående skogsvårdsstyrelser anförts i frågan samt för vad särskilda utskottet nr 3 i sitt utlåtande över berörda proposition uttalat.

I sistnämnda utlåtande anförde särskilda utskottet efter att hava erinrat om skogslagstiftningskommitténs förslag om en skogsvårdsinspektör bland annat följande.

En annan utväg att nå målet kunde vara att i samverkan med skogsvårdsstyrelserna själva skapa ett organ för sammanhållande och enande av deras verksamhet. Detta skulle då äga till uppgift att utöva en viss kontrollerande, upplysande och rådgivande verksamhet gent emot skogsvårdsstyrelserna samt därjämte till myndigheter avgiva yttranden i dithörande frågor. Ifrågasvarande organ borde eventuellt sammansättas av tvenne av skogsvårdsstyrelserna valda och en av Kungl. Maj:t tillsatt ledamot, vilken senare skulle vara skogligen bildad och vara skyldig handhava de löpande göromålen. Fastän detta organ icke skulle äga någon beslutanderätt gent emot skogsvårdsstyrelserna, torde dock kunna förväntas, att dess uttalanden från dessa skulle vinna gehör icke minst på grund av denna organisations karaktär av att huvudsakligen vara ett från skogsvårdsstyrelserna själva utgåendet förtroenderåd. Utan att uttala sig för, huruvida någon av de nu nämnda eller möjligen någon annan utväg kunde finnas lämplig för frågans lösning, hade utskottet emellertid funnit det vara av vikt, att en närmare utredning av denna angelägenhet komme till stånd och förslag därom förelades riksdagen. Utskottet ville emellertid värja sig för missuppfattningen att härmed skulle avses införande av en uniformitet, som med vårt lands skilda förhållanden skulle vara olämplig och skadlig, eller ett regelbindande i byråkratiska former, som endast skulle förtynga den fria utvecklingen av skogsvårdsstyrelsernas verksamhet, vilken verksamhet i anpassningen efter olika skogligen förhållanden

Frågan om anordnande av ett centralorgan för skogsvårdsstyrelserna.

och befolkningens på varje ort mottaglighet för olika sidor av styrelsernas arbete vore av så stort värde.

I överensstämmelse härmed hemställde utskottet, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl Maj:t anhålla om utredning angående möjligheten och sättet att med bevarande av skogsvårdsstyrelsernas nödiga självständighet åstadkomma bättre samverkan och större enhetlighet i deras lagtillämpning samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill denna utredning kunde föranleda.

Utskottets hemställan bifölls av riksdagen, som avlät skrivelse i ämnet till Kungl. Maj:t den 31 maj 1923, nr 280.

Efter uttömmande redogörelse för en i anledning av riksdagens berörda skrivelse verkställd utredning i ärendet, däribland ett av särskilda av skogsvårdsstyrelsemötet uppgjort förslag till stadgar för en tilltänkt sammanslutning av rikets samtliga skogsvårdsstyrelser, benämnd föreningen Sveriges skogsvårdsstyrelser, har departementschefen anfört följande:

»Av förestående redogörelse för skogsvårdsstyrelsernas uppgifter och administrativa ställning framgår, att den kontroll och ledning, som den befintliga organisationen medgiver ifråga om skogsvårdsstyrelsernas arbete, icke är tillfyllest. Sålunda torde det få anses obestriddigt, att härigenom säkra garantier icke givas mot en oriktig lagtillämpning från skogsvårdsstyrelsernas sida. Jag tillåter mig härvid särskilt erinra, att, om skogsvårdsstyrelse felaktigt tolkar skogsvårdslagen med avseende å sådana å styrelsen ankommande åtgärder, däröver klagan ej må föras, såsom exempelvis vid avgivande av yttrande, huru avverkning rätteligen bör företagas, eller träffande av överenskommelse angående utförande av återväxtåtgärder, lagen i allmänhet ej erbjuder något effektivt medel att korrigera en dylik tolkning. Vidare är att märka, att den möjlighet till kontroll, som innefattas i rätten att överklaga skogsvårdsstyrelses beslut i vissa frågor, icke kan antagas bliva tagen i anspråk i andra fall, än då berörda beslut enligt vederbörande skogsägares mening representera en strängare tillämpning av lagen, än som med denna är avsedd. Mot en tillämpning, som går i motsatt riktning, utgör klagorätten ej något korrektiv.

För att bota nyss påpekade brister, har, såsom i det föregående utvecklats, sedan länge varit påtänkt inrättandet av ett centralorgan med beslutanderätt över skogsvårdsstyrelserna. Denna tanke synes emellertid numera i väsentlig mån ha övergivits, förnämligast därför, att man fruktat att därigenom skada den rörelsefrihet och självständighet, som med rätta anses såsom en styrka hos våra skogsvårdsstyrelser. Det synes även mig, som om ett centralorgan för skogsvårdsstyrelserna med beslutanderätt över dessa icke för närvarande bör inrättas.

Åtskilliga av de fördelar, som ett dylikt centralorgan avser att medföra, kunna helt säkert vinnas utan ingripande från statsmakternas sida genom att de olika skogsvårdsstyrelserna få tillfälle att konfrontera med varandra sina åsikter och erfarenheter rörande arbetsuppgifter och lagtillämpning.

Ganska snart efter skogsvårdsstyrelsernas tillkomst gjorde sig behovet av en dylik samverkan gällande, varom tillkomsten år 1908 av skogsvårdsstyrelsemötet vittnar. Denna skogsvårdsstyrelsernas sammanslutning har med tiden erhållit ett allt större verksamhetsområde och genom realiserandet av det omorganisationsförslag, som i det föregående omnämnts och som enligt uppgift är ämnat att träda i funktion från och med den 1 juli 1925, torde den komma att få nödig fasthet för fyllande av sitt ändamål.

De uppgifter, som äro avsedda att tillkomma denna sammanslutning — föreningen Sveriges skogsvårdsstyrelser — äro förnämligast att befordra en enhetlig lagtillämpning genom sammanställning av erfarenheter i detta avseende från de olika skogsvårdsstyrelserna, sedda i belysning av skogsvårdslagens bestämmelser, att giva vägledning för vinnandet av en god ekonomisk förvaltning genom att ställa de enskilda styrelsernas dispositioner i belysning av samtligas, att överhuvudtaget förmedla nya uppslag rörande styrelsernas verksamhet och giva dem nödig utredning, att efter uppdrag göra framställningar till statsmakterna i frågor rörande styrelserna och att överhuvudtaget omhändervärdas deras verksamhet i den del, som med fördel kan skötas gemensamt. Föreningen avser sålunda väsentligen att bli ett ombudsmannaskap för skogsvårdsstyrelserna.

En dylik sammanslutning av skogsvårdsstyrelserna, besittande nödig fasthet och med erforderliga arbetsmöjligheter, saknar långt ifrån intresse för det allmänna. Tvärtom har skogsvårdsstyrelsemötet och dess förvaltningsutskott redan varit av stor betydelse, icke minst för Kungl. Maj:t, som därifrån funnit sig böra begära yttranden och utredningar i åtskilliga, vården å enskildas skogar och skogsvårdsstyrelserna berörande avseenden. Efter omorganisationen torde betydelsen än mer komma att ökas. För att stimulera intresset för åstadkommandet av en fastare organisation och för att giva denna större möjlighet att förskaffa sig kvalificerad arbetshjälp vill jag tillstyrka att, under förutsättning av skogsvårdsstyrelsemötets omorganisation i huvudsaklig överensstämmelse med av skogsvårdsstyrelsemötet tilltagna kommitterades förslag, skogsvårdsstyrelsernas sammanslutning må för budgetåret 1925—1926 erhålla ett statsanslag såsom bidrag till bestridande av sina kostnader, i främsta rummet i vad dessa avse sammanslutningens styrelse och hos denna anställd personal. Med hänsyn till dels förut återgivna hittillsvarande kostnader för skogsvårdsstyrelsemötets förvaltningsutskott och dels till ifrågasatta utökade arbetsuppgifter vill jag föreslå, att detta anslag utgår med 5,000 kronor för senare halvåret 1925.

För anslaget utgående torde för övrigt böra fordras, att sammanslutningens stadgar fastställas av Kungl. Maj:t.

Härjämte torde som ytterligare villkor böra gälla, att sammanslutningen skall vara skyldig att avgiva de yttranden och utföra de utredningar, som av Kungl. Maj:t påkallas, och att i stadgarna upptages föreskrift angående de uppgifter till föreningen hörande skogsvårdsstyrelse skall vara skyldig att avgiva för att sätta föreningens styrelse i tillfälle att få full överblick

över skogsvårdsstyrelsernas verksamhet. Att Kungl. Maj:t skall äga utse en ledamot av styrelsen, torde icke i och för sig vara nödvändigt, då det finnes all anledning att antaga, att i styrelsen åtskilliga komma att få säte och stämma, vilka äro av Kungl. Maj:t utsedda till ledamöter i skogsvårdsstyrelse. Skulle emellertid föreningen ur sina synpunkter finna det önskvärt att Kungl. Maj:t direkt utsåge en ledamot i styrelsen, anser jag, att detta icke bör möta hinder från Kungl. Maj:ts sida. Däremot anser jag, att i stadgarna skola finnas bestämmelser om, att föreningens styrelse skall sammansättas sålunda, att skogsvårdsstyrelserna i olika landsändar samt länsjägmästarna bliva däri representerade; de senare dock med likartad ställning som i skogsvårdsstyrelserna.

För närvarande anser jag mig icke kunna förorda, att i författning eller vederbörande skogsvårdsstyrelserns reglementen inryckes stadgande om skogsvårdsstyrelses ovillkorliga skyldighet att tillhöra här berörda sammanslutning. Visserligen är det önskvärt, att samtliga skogsvårdsstyrelser tillhöra föreningen, men anslutningen bör vara frivillig, och det synes mig icke föreligga skäl att antaga, att icke alla styrelser ingå som medlemmar, så mycket mera som det ombudsmannaskap, vilket föreningen kommer att utöva, är av stor betydelse för varje enskild skogsvårdsstyrelse. För närvarande äro också samtliga skogsvårdsstyrelser anslutna till skogsvårdsstyrelsemötet. Ej heller finner jag skäl föreligga att stadga medlemskap i föreningen som villkor för skogsvårdsstyrelse att erhålla statsbidrag.»

Utskottet.

I anslutning till vad departementschefen sålunda anfört innefattar Kungl. Maj:ts proposition förslag om beviljande av ett anslag å 5,000 kronor såsom bidrag till bestridande av kostnaderna under senare halvåret 1925 för en sammanslutning mellan skogsvårdsstyrelserna.

Det såsom bidrag till bestridande av kostnaderna för en ifrågasatt sammanslutning mellan skogsvårdsstyrelserna föreslagna beloppet är avsett att utgå under förutsättning att stadgarna för en sådan sammanslutning upprättas enligt av departementschefen i statsrådsprotokollet förordade grunder och fastställas av Kungl. Maj:t.

Utskottet vill först erinra, att vid skogsvårdsstyrelsernas den 30 mars—1 april 1925 hållna möte konstituerats en sammanslutning mellan dessa med benämning skogsvårdsstyrelsernas förbund och att därvid antagits stadgar för förbundet i allt väsentligt överensstämmande med de i statsrådsprotokollet förordade grunderna för stadgarnas upprättande. Beträffande dessa grunder, vilka icke givit utskottet anledning till erinran, vill utskottet allenast yttra följande.

I fråga om det i samband med bildande av ett skogsvårdsstyrelsernas förbund uppkommande spörsmålet, huruvida skogsvårdsstyrelse skall äga ovillkorlig skyldighet att tillhöra sammanslutningen eller om anslutningen skall vara frivillig, har departementschefen ansett sig för när-

varande icke kunna förorda, att i författning eller vederbörande skogsvårdsstyrelserns reglementen inryckes stadgande om sådan skyldighet och anført, att han visserligen ansåge det önskvärt, att samtliga skogsvårdsstyrelser tillhörde föreningen, men att anslutningen borde vara frivillig. Det syntes honom icke heller skäl föreligga att antaga, att icke alla styrelser inginge som medlemmar, så mycket mera som det ombudsmannaskap, vilket föreningen komme att utöva, vore av stor betydelse för varje enskild skogsvårdsstyrelse. För egen del anser utskottet en anslutning av samtliga skogsvårdsstyrelser utgöra en förutsättning för att det ifrågavarande förbundet skall kunna med framgång fylla de betydelsefulla uppgifter, som förutsatts skola ankomma på detsamma. Liksom departementschefen och på av honom anförda skäl hyser utskottet emellertid den förhoppningen, att en allmän anslutning kommer att ske på frivillighetens väg. Också hava enligt vad utskottet erfarit redan alla skogsvårdsstyrelser på två undantag när anslutit sig till skogsvårdsstyrelsernas förbund och säker utsikt lär finnas för en anslutning jämväl av de återstående två skogsvårdsstyrelserna. Under sådana förhållanden synas några särskilda åtgärder härför nu ej påkallade.

Enligt de vid nyssnämnda möte antagna stadgar för skogsvårdsstyrelsernas förbund äger Kungl. Maj:t utse en ledamot i förbundets styrelse eller centralråd. Departementschefen har i detta avseende anført, att utseende av en ledamot genom Kungl. Maj:t enligt hans mening icke i och för sig torde vara nödvändigt, då det funnes anledning antaga, att i styrelsen åtskilliga komme att få säte och stämma, vilka vore av Kungl. Maj:t direkt utsedda till ledamöter i skogsvårdsstyrelse, och har han därtill uttalat, att om sammanslutningen skulle ur sina synpunkter finna det önskvärt, att Kungl. Maj:t direkt utsåge en ledamot i styrelsen, detta icke borde möta hinder från Kungl. Maj:ts sida. Utan att uttala någon från departementschefen avvikande mening i förevarande avseende vill utskottet framhålla, att jämväl de av Kungl. Maj:t utsedda ledamöterna i skogsvårdsstyrelserna äro att betrakta såsom lokalombud, och att det ur denna synpunkt kan ligga en berättigad tanke i nyssberörda i stadgarna upptagna bestämmelse.

I anledning av en under ärendets behandling inom utskottet uttalad önskan, att den ifrågavarande sammanslutningen borde bliva satt i tillfälle att avgiva förslag rörande fördelningen av anslaget till upprätthållande av skogsvårdsstyrelsernas verksamhet, vill utskottet allenast erinra om den skyldighet att avgiva yttranden och utföra utredningar, som enligt vad departementschefen i statsrådsprotokollet anført bör åligga sammanslutningen och som synes innefatta även avgivande av yttrande uti ifrågavarande avseende.

Under återopande av det anförda får utskottet hemställa,

att riksdagen må i anledning av Kungl. Maj:ts förevarande framställning och de i ämnet väckta motionerna I: 290 och 291 samt II: 443 och 444 för budgetåret 1925—1926 anvisa

1) till skogsvårdens befrämjande för att av Kungl. Maj:t i mån av förefallande behov fördelas mellan vederbörande skogsvårdsstyrelser ett extra reservationsanslag av 598,000 kronor,

2) såsom bidrag till bestridande av kostnaderna under senare halvåret 1925 för en ifrågasatt sammanslutning mellan skogsvårdsstyrelserna — att utgå under villkor, att stadgarna för berörda sammanslutning upprättas enligt av departementschefen i statsrådsprotokollet förordade grunder samt varda av Kungl. Maj:t fastställda — ett extra reservationsanslag av 5,000 kronor.

Stockholm den 18 maj 1925.

På jordbruksutskottets vägnar:

O. NILSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Hellström*, *Sederholm*, *Nilsson* i Kabbarp, *Boberg*, *Ingeström*, *Norin**, *Gabrielsson* och *Luterkort* samt

från andra kammaren: herrar *Nilsson* i Tånga, *Olsson* i Broberg, *Sjöblom*, *Uddenberg* i Karlskoga, *Andersson* i Grimbo*, *Hedlund* i Häste, *Gustafson* i Vimmerby samt *Olsson* i Rödningberg.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herrar *Nilsson* i Tånga, *Ingeström* och *Uddenberg*, som ansett, att utskottet bort hemställa om bifall till Kungl. Maj:ts förslag.
